

Vlaams
Parlement

ingediend op **1404** (2017-2018) – Nr. 1
8 december 2017 (2017-2018)

Voorstel van decreet

van Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester,
Tine van der Vloet, Johan Verstreken en Miranda Van Eetvelde

houdende de invoering van het programma
'Iedereen verdient vakantie'
in het sociaal toerisme

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

De Vlaamse minister, bevoegd voor het toerisme, heeft in de beleidsnota Toerisme¹ aangegeven het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' te willen evalueren en bijsturen: "Ik verbreed de opdracht van het Steunpunt Vakantieparticipatie naar het detecteren en geïntegreerd aanpakken van alle mogelijke vakantiedrempels voor Vlamingen, met inbegrip van vakantiedrempels voor mensen met een beperking en voor ouderen. In het licht van deze bredere opdracht heroriënteer ik de bestaande overeenkomsten met de managementondersteuningspunten (MOP's), waarbij we hun expertise maximaal valoriseren. Ik vereenvoudig de regelgeving voor Sociaal-Toeristische Verenigingen. Daarnaast evalueer ik het decreet Toerisme voor Allen en stuur het zo nodig bij."

De aanzet voor de parlementaire bespreking van dat voornemen kwam er door een evaluatierapport dat Toerisme Vlaanderen heeft opgemaakt. Dat rapport bevat een SWOT-analyse (SWOT: strengths, weaknesses, opportunities, threats) van de bestaande verblijven (jeugd- en sociaal volwassenenverblijven), de sociaal-toeristische organisaties en de managementondersteuningspunten. Daarnaast zijn ook de trends in het rapport opgenomen. Tot slot wordt stilgestaan bij de conclusies van het transitietraject dat samen met de sector werd gevolgd tussen 2013 en 2015. In de commissievergadering van 14 juni 2016 heeft Toerisme Vlaanderen zijn evaluatierapport toegelicht en vond een eerste gedachtewisseling tussen de commissieleden plaats over de mogelijke bijsturing van het decreet.² Nadien volgde een tweede bespreking in de commissievergadering van 28 juni 2016, in het bijzijn van de bevoegde minister. Op 10 oktober 2016³ diende de CD&V-fractie een conceptnota⁴ in, die werd toegelicht op 25 oktober 2016. Eveneens op 25 oktober 2016 hield de commissie een eerste hoorzitting⁵ met diverse stakeholders uit het sociaal toerisme. Achtereenvolgens kwamen Pasar vzw, Centrum voor Jeugdtoerisme (CJT), Bizon vzw, Hostel Uppelink, Pierre & Vacances – Center Parcs Groep België, Gent Hotels vzw, Netwerk tegen armoede en Sociaal Huis Blankenberge aan het woord.

¹ Beleidsnota Toerisme 2014-2019, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 155/1: <https://www.vlaamsparlament.be/parlementaire-documenten/parlementaire-initiatieven/934742>.

² Verslag van de gedachtewisselingen over de evaluatie van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen', *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 855/1: <https://www.vlaamsparlament.be/parlementaire-documenten/parlementaire-initiatieven/1068036>.

³ Gedachtewisseling over de evaluatie van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen', *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 97/1: <https://www.vlaamsparlament.be/parlementaire-documenten/gedachtewisselingen-hoorzittingen/1071420>.

⁴ Conceptnota voor nieuwe regelgeving van Vera Jans, Johan Verstreken, Karin Brouwers, Tinne Rombouts, Cindy Franssen en Ward Kennes betreffende een toekomstgericht beleid voor Toerisme voor Allen, *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 913/1: <https://www.vlaamsparlament.be/parlementaire-documenten/parlementaire-initiatieven/1084389>.

⁵ Verslag van de hoorzitting over de evaluatie van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' *Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 982/1: <https://www.vlaamsparlament.be/parlementaire-documenten/parlementaire-initiatieven/1090301#documenten>.

De bijsturing van het huidige decreet Toerisme voor Allen is vooral een gevolg van een breed participatief proces, het transitietraject sociaal toerisme. De resultaten van dat traject leggen de basis voor dit voorstel van decreet. De zes transitielijnen uit het traject zijn:

- 1° van een enkelvoudige sector naar een multiplayernetwerk. Niet alleen de klassieke spelers werken actief rond doelstellingen van het sociaal toerisme, maar ook maatschappelijk ondernemen en sociaal ondernemerschap brengen andere spelers in het sociaal toerisme binnen. Op die manier kan een breed en divers netwerk ontstaan dat oplossingen biedt voor de verschillende drempels;
- 2° van een doelgroepgericht aanbod naar een progressief universeel verhaal. Een progressief universeel aanbod staat voor een aanbod voor iedereen. Dat betekent niet dat hetzelfde aanbod aan iedereen wordt gegeven, maar dat het aanbod wordt aangepast aan de behoeften van de individuele personen en dan vooral van de personen die drempels ervaren. Binnen een bepaalde doelgroep heeft niet iedereen immers dezelfde behoeften;
- 3° van enkelvoudige acties naar een mechanisme. Samenwerking tussen partners om de verschillende drempels in de vakantieketen weg te werken wordt belangrijk;
- 4° van het aanbieden van logies naar het wegwerken van drempels in de volledige vakantieketen. Terwijl bij het vorige decreet de klemtoon lag op het aanbieden van kwaliteitsvolle, prijsvriendelijke logies, is er nu een duidelijke verschuiving. Sociaal toerisme heeft de ambitie om in de vakantieketen alle drempels weg te werken;
- 5° van het ontwikkelen van een aanbod en het investeren in een aanbod naar promotie en toeleiding. Dankzij het vorige decreet werd een sterk en kwaliteitsvol aanbod uitgewerkt. Nu moet ervoor gezorgd worden dat het aanbod bekend raakt en mensen met vakantiedrempels op de juiste manier naar het aanbod toegeleid worden;
- 6° van het huidige decreet Toerisme voor Allen naar een nieuw wettelijk kader. Tijdens het transitietraject groeide het besef dat een aanpassing van de bestaande regelgeving nodig was.

Die zes transitielijnen werden vertaald naar vijf strategische doelstellingen (SD):

- SD1: Het sociaal toerisme is een transversaal beleid over de verschillende overheden: lokaal, regionaal en internationaal;
- SD2: Elke Vlaming met drempels kan op vakantie gaan;
- SD3: Er is een gecoördineerd, actief uitgebreid netwerk van partners van de ruime vakantieketen;
- SD4: De partners in het sociaal toerisme zijn ondersteund in hun opdracht, in afstemming met het netwerk;
- SD5: Alle partners die betrokken zijn in de vakantieketen, kunnen zich zichtbaar verbinden op de 'social branding', vanuit de visie en missie van het sociaal toerisme.

Door de verschillende nieuwe basisprincipes die uit dat traject naar voren kwamen, is besloten om te werken aan een nieuw decreet. Het recht op vakantie blijft het absolute uitgangspunt. Vakantie is immers belangrijk voor het fysieke, psychische, sociale en culturele welzijn van mensen.

Met dit voorstel van decreet willen de indieners inspelen op de huidige maatschappelijke context, zowel de verwachtingen bij de toerist, als de ontwikkelingen bij de vakantieaanbieders. We creëren ruimte en visibiliteit voor maatschappelijk verantwoord ondernemen. Toeristische ondernemers worden gestimuleerd om oplossingsgericht samen te werken op basis van het aangegaan sociaal engagement. Door kennis op te bouwen en de structuur verder te professionaliseren wordt de toeleiding naar diverse actoren bevorderd.

Met dit voorstel van decreet willen de indieners in de nodige instrumenten voorzien om de vakantieparticipatie van mensen die een vakantiedrempel ervaren, te verhogen. De financiële ondersteuning is toegespitst op de behoeften van de vakantiegangers en de drempels die ze ervaren. Het subsidiemechanisme is eenvoudiger en transparanter. Er wordt meer ruimte voor innovatie gecreëerd door projectoproepen in het kader van de doelstellingen.

Tijdens de voorbereiding van dit voorstel van decreet groeide het inzicht dat jeugdtoerisme, dat nog opgenomen was in het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor allen', niet per definitie sociaal toerisme is. Dat neemt uiteraard niet weg dat jeugdtoerisme een belangrijk aandachtspunt blijft voor de Vlaamse overheid, zowel voor individuele reizigers als voor groepstoerisme (zoals bij het jeugdwerk).

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Artikel 1, dat bepaalt dat het voorliggende voorstel van decreet een gewest- en gemeenschapsaangelegenheid regelt, behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Artikel 2 definieert de begrippen die van belang zijn voor de omschrijving van het toepassingsgebied van het decreet, namelijk: vakantie, recht op vakantie, vakantieketen, vakantiedrempel, maatschappelijk verantwoord ondernemen, sociaal toerisme, netwerkpartner, stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie', sociaal-toeristische organisatie, beleidsplan, bemiddelingskantoor en Toerisme Vlaanderen.

Vakantie wordt gedefinieerd als een combinatie van een verblijf met minstens één overnachting buitenshuis, en toeristische activiteiten die zorgen voor ontspanning of plezier. De focus op verblijf neemt niet weg dat recreatie en dagtoerisme een belangrijke rol spelen in vakantie (zie ook verder bij vakantieketen). Recreatie geeft invulling aan een vakantie en dagtoerisme kan een belangrijke opstap betekenen naar verblijfstoerisme. Vakantie heeft heel wat positieve effecten: rust en vernieuwing, mentale en lichamelijke gezondheid, sociale interactie en de versterking van relaties, nieuwe ervaringen en vaardigheden, en zelfstandigheid en zelfvertrouwen. Samengevat betekent dit dat vakantie het culturele, sociale, psychologische en fysieke welzijn van individuen of groepen bevordert.

Het 'recht op vakantie' is opgenomen in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (1948). In de verklaring wordt gewezen op het recht op rust, eigen vrije tijd en periodieke vakanties. Onderzoek toont aan dat vakantie – ook voor mensen die werkloos zijn of in armoede leven – positieve effecten heeft. Vakantie heeft een impact op de mentale en lichamelijke gezondheid, en versterkt sociale interacties en relaties.

Het vakantieproces bestaat uit een reeks stappen, die worden omschreven als de 'vakantieketen'. In het transitietraject werd duidelijk dat drempels niet alleen voorkomen bij het vinden van betaalbaar logies, maar dat drempels zich kunnen voordoen in de hele vakantieketen. Om oplossingsgericht te kunnen werken wordt die keten in zijn geheel in beeld gebracht. Dit decreet biedt de mogelijkheid om via de ondertekening van het charter een breed, geëngageerd netwerk uit te bouwen dat de specifieke drempels in de vakantieketen kan aanpakken. Daarbij is het van belang om op maat te werken. Uit het gevoerde drempelonderzoek blijkt dat vakantiegangers soms niet met één drempel te maken krijgen, maar dat de drempels gecombineerd voorkomen. De oplossing ligt in het werken op maat van

de vakantieganger. Dat vergt inspanningen van de vakantieverstrekker, maar ook van tal van andere partners die bij de vakantieketen betrokken zijn.

Participatie aan de vakantieketen wordt belemmerd door heel wat aspecten, die we 'drempels' noemen. De drempels van fysieke, mentale, financiële en praktische aard die vakantiegangers niet zelf kunnen overwinnen, vormen het onderwerp van dit voorstel van decreet. De financiële drempel of armoede wordt beschouwd als een belangrijke belemmering: wie in armoede leeft, heeft vaak niet de middelen om eventuele andere drempels te overwinnen.

Terwijl in het traditionele sociaal toerisme het engagement zich ontwikkelde rond verschillende levensbeschouwelijke zuilen en ontstond vanuit de werking van onder andere ziekenfondsen en vakbonden, werd tijdens het transitietraject een verschuiving vastgesteld. Die traditionele spelers zijn nog steeds actief en richten zich ook in toenemende mate op elke vakantieganger met een drempel, maar ook andere actoren in de toeristische sector willen een sociaal engagement aangaan. Onder de noemer van 'maatschappelijk verantwoord ondernemen' nemen toeristische ondernemers initiatief om vakantie mogelijk te maken. Toerisme blijft voor hen weliswaar een economische activiteit, maar ze zien ook sociale motieven om mee het recht op vakantie mogelijk te maken. Op die manier ontstaat er een spectrum van sociaal toerisme dat reikt van louter sociaal gerichte non-profit-vzw's tot ondernemingen die activiteiten opzetten rond maatschappelijk verantwoord ondernemen.

De definitie van sociaal toerisme is geënt op de resultaten van het transitietraject en past binnen de internationale definitie van sociaal toerisme, zoals die werd geformuleerd door de International Social Tourism Organisation (ISTO) op basis van de Verklaring van Montreal 1996-2006. Het gaat om het wegwerken van drempels in de vakantieketen voor zowel individuen als groepen, op een eerlijke en duurzame manier. Door de complexiteit van drempels is samenwerken de beste manier om het recht op vakantie te garanderen. Daarom willen de indieners van dit voorstel van decreet vorm geven aan een netwerk. Zo kunnen de verschillende actoren, die opereren vanuit een maatschappelijk verantwoorde visie, elkaar ondersteunen op allerlei vlakken. Van die partners wordt verwacht dat ze duurzaam bijdragen tot de ontwikkeling van de doelstellingen, met respect voor de bevolking en de werknemers in de toeristische sector. Elke organisatie die het charter ondertekent en aldus bijdraagt aan de realisatie van de doelstellingen van het decreet wordt een netwerkpartner genoemd.

In dit voorstel van decreet wordt ook het belang van de netwerkfilosofie benadrukt. In die filosofie zijn alle leden van het netwerk belangrijk en vervult de overheid een faciliterende rol. Daarom wordt de brede en diverse stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie' opgericht.

Binnen het sociaal toerisme zijn er organisaties die zich specifiek richten op het organiseren van vakantie voor de maatschappelijk meest kwetsbare groepen. Die organisaties worden sociaal-toeristische organisaties genoemd. Ze krijgen in dit voorstel van decreet de mogelijkheid om erkend te worden en – als ze voldoen aan de voorwaarden die ook in dit voorstel van decreet zijn opgenomen – kunnen ze subsidies aanvragen. Een van de voorwaarden is het opmaken van een beleidsplan. Daarin geeft een organisatie weer hoe ze de volgende jaren omgaat met haar missie en visie, en hoe ze via doelstellingen haar toekomstig beleid en haar werking vorm geeft.

De toegankelijkheid van het aanbod is cruciaal en verloopt idealiter in de nabijheid van mensen met een drempel. Bemiddelingskantoren spelen daar een belangrijke rol in. Die bemiddelingskantoren zijn opgericht door lokale organisaties die een welzijns- of sociale functie hebben, of die zich richten op specifieke doelgroepen, al

dan niet met de hulp van de lokale overheid. Meestal vervullen ervaringsdeskundigen die rol op vrijwillige basis.

De uitvoering van dit voorstel van decreet wordt toegewezen aan het agentschap Toerisme Vlaanderen. De kerntaak van dat agentschap bestaat erin om naast het bevorderen van het toerisme naar Vlaanderen, ook vanuit een sociaal oogmerk toerisme mogelijk te maken voor bepaalde doelgroepen. Via de werking van het Steunpunt Vakantieparticipatie speelt Toerisme Vlaanderen een ondersteunende rol in het sociaal toerisme. Het transitieplan voor sociaal toerisme omschrijft de rol van het Steunpunt Vakantieparticipatie (en dus Toerisme Vlaanderen) als facilitator van het netwerk. Naast het vervullen van de taken die voortvloeien uit dit voorstel van decreet, blijft het Steunpunt Vakantieparticipatie zich volop inzetten als innovator en als kruisbestuiver tussen toeristische aanbieders, sociale organisaties, andere partners in de vakantieketen én de vakantieganger.

Artikel 3

Artikel 3 geeft aan dat Toerisme Vlaanderen alleen als er voldoende middelen voorhanden zijn in de begroting, die middelen in naam van de Vlaamse Regering kan toekennen volgens de voorwaarden in dit decreet en in de bijbehorende uitvoeringsbesluiten.

Artikel 4

Artikel 4 geeft aan dat niet iedereen gebruik kan maken van specifieke benamingen met betrekking tot sociaal toerisme. Het sociale engagement dat spelers in het netwerk aangaan, vergt inspanningen. Bovendien schept het gebruik van een kwaliteitslabel waarvoor een overheid garant staat, bepaalde verwachtingen bij gebruikers (vakantiegangers). Daarom wordt er gewaakt over het gepaste gebruik van de benamingen 'sociaal toeristisch' en 'Iedereen verdient vakantie', en het bijbehorende kwaliteitslabel. Alleen de natuurlijke persoon of rechtspersoon die het charter 'Iedereen verdient vakantie' heeft ondertekend, kan daarvan gebruik maken.

Artikel 5

In dit artikel worden de doelstellingen van het voorstel van decreet bepaald. Om het beleid rond het recht op vakantie vorm te geven, beschikt de Vlaamse overheid over verschillende instrumenten. Bepaalde instrumenten hebben geen decretale onderbouwing of worden niet gestuurd vanuit het toeristisch beleid. Zo zijn er middelen en instrumenten in de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Welzijn die vakantieparticipatie bevorderen, zowel in ruime zin, als specifiek gericht op mensen met een vakantiedrempel. Dit voorstel van decreet geeft de doelstellingen van het beleid rond sociaal toerisme weer, alsook de instrumenten daarvoor, voor zover die niet opgenomen zijn in andere (oprichtings)decreten.

Om het recht op vakantie te bevorderen voor mensen met specifieke drempels worden gespecialiseerde vakanties georganiseerd. Zonder extra financiële ondersteuning is het voor organisaties nagenoeg onmogelijk om die vakanties op te zetten. Anderzijds moeten mensen met een vakantiedrempel de kans krijgen om van het aanbod gebruik te maken. Toeleiding gaat verder dan louter communiceren over het aanbod: het betekent ook werken aan competenties. Daarom zijn kennisopbouw, bijvoorbeeld rond de complexiteit van drempels of het creëren van toeristische belevingen, en professionalisering van het grootste belang.

Door het maatschappelijk verantwoord ondernemen te stimuleren, kan het aanbod groeien van toeristische ondernemers die op een of andere manier vakantie mogelijk maken voor mensen met een vakantiedrempel. Het is daarbij belangrijk dat

dit ondernemen vertrekt vanuit een engagement en een visie met respect voor de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's of Sustainable Development Goals) van de Verenigde Naties. Ondernemers die een dergelijk maatschappelijk engagement aangaan, verdienen het om, als ze dat zelf willen, in de kijker gezet te worden via een kwaliteitslabel. Door het versterken van onderlinge netwerken wordt samenwerking mogelijk gemaakt, zodat de kans op een goede oplossing voor het wegwerken van de vakantiedrempels toeneemt en de verschillende partners, zowel publieke als private, in het netwerk sterker kunnen worden.

Artikel 6

Artikel 6 gaat over de uitwerking van de netwerkfilosofie. Om aan complexe problemen een oplossing te bieden, wordt steeds vaker gekozen voor het werken in een netwerkvorm. Het netwerk 'Iedereen verdient vakantie' verbindt de verschillende actoren rond sociaal toerisme en is dus zeer uitgebreid. Het gaat om de vakantieganger met een vakantiedrempel, de talrijke organisaties en voorzieningen die die vakantiegangers begeleiden in hun leven, de aanbieders van logies en dag-recreatie, maar ook andere partners in de vakantieketen, bijvoorbeeld het openbaar vervoer en sociale restaurants. Uiteraard heeft ook de overheid een plaats als partner in dat netwerk van actoren.

Om het engagement in dat netwerk te verankeren, wordt een charter 'Iedereen verdient vakantie' uitgewerkt. Elke entiteit of organisatie die het charter ondertekent, wordt een netwerkpartner. Dat charter omschrijft de visie van het netwerk 'Iedereen verdient vakantie' en is gestoeld op de visie in dit voorstel van decreet en het transitietraject sociaal toerisme. Het charter bepaalt de kwaliteitsstandaard die verwacht wordt van de leden van het netwerk en de verwachtingen tegenover de verschillende partners in het netwerk. Het charter zal ter kennisgeving aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd.

De stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie' zorgt voor de kwaliteitsbewaking van de in het charter omschreven verwachtingen. Die stuurgroep is samengesteld uit een brede vertegenwoordiging van het netwerk, waaronder het aanbod, de bemiddeling, de gebruikers en Toerisme Vlaanderen.

Een netwerk kan pas goed werken door de bundeling van de krachten van alle partners, die elk vanuit hun eigen missie en door de ondertekening van het charter aantonen dat ze extra maatschappelijke inspanningen willen leveren. De basisfilosofie is dat er wordt uitgegaan van het vertrouwen in de partners van het netwerk dat ze ook effectief de inhoud van het charter zullen naleven. Toerisme Vlaanderen zal daarop toezien. Bij een vermoeden van misbruik van dat vertrouwen zal Toerisme Vlaanderen de partner daarover aanspreken.

Artikel 7

Artikel 7 geeft aan dat bij de ondertekening van het charter het recht op het gebruik van een kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie' hoort. Op die manier kunnen alle ondertekenaars, als ze dat willen, hun maatschappelijk engagement voor het recht op vakantie in de kijker zetten. Tegelijk geven ze aan dat ze een onderdeel vormen van een breder netwerk.

Toerisme Vlaanderen is verantwoordelijk voor het uitwerken van het model van het kwaliteitslabel en de gebruiksvoorwaarden. Het agentschap kan daarvoor overleggen met de stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie'. Zoals al is vermeld in artikel 4, mag alleen wie het charter heeft ondertekend, gebruikmaken van dat kwaliteitslabel.

Artikel 8

Artikel 8 toont aan hoe Toerisme Vlaanderen, en meer bepaald het Steunpunt Vakantieparticipatie, met zijn expertise de netwerkpartners kan begeleiden. De actoren in het netwerk 'Iedereen verdient vakantie' hebben behoefte aan kennisopbouw over drempels en drempeloplossingen, over de manier waarop sociaal toerisme en bedrijfsvoering samengaan, over hoe personeel en vrijwilligers gevormd kunnen worden enzovoort. Naast de taken die in het oprichtingsdecreet van Toerisme Vlaanderen zijn opgenomen, zal het agentschap via het Steunpunt Vakantieparticipatie het netwerk ondersteunen op het vlak van kennisopbouw en -deling rond sociaal toerisme, en de verdere professionalisering van de sociaal-toeristische sector. Terwijl daarvoor in het vorige decreet een rol was weggelegd voor de managementondersteuningspunten, komt de regierol in dit voorstel van decreet bij de overheid terecht. Die regierol houdt in dat Toerisme Vlaanderen de doelstellingen in het decreet mogelijk maakt door de eigen kwaliteitswerking, maar evenzeer door het betrekken van partners in het brede netwerk die over de vereiste expertise en kennis beschikken. De partners die mee die opdracht zullen vervullen, kunnen gevonden worden bij de managementondersteuningspunten en mogelijk zelfs daarbuiten.

Artikel 9

Terwijl artikel 5 tot en met 8 het brede veld van sociaal toerisme schetsen, gaat artikel 9 in op spelers die zich focussen op het aanbieden van gespecialiseerde vakanties aan mensen met vakantiedrempels. In Vlaanderen zijn heel wat organisaties actief op dat domein. Dit artikel somt de acht voorwaarden op waaraan organisaties moeten voldoen om een erkenning te krijgen als sociaal-toeristische organisatie.

Om voor de erkenning als sociaal-toeristische organisatie in aanmerking te komen moeten organisaties:

- 1° het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekenen en dus tot het netwerk toetreden;
- 2° het organiseren van vakanties voor personen met een vakantiedrempel als kerntaak hebben. Aangezien het organiseren van die activiteiten, en zeker de complexiteit om een of meer vakantiedrempels te overwinnen, een duidelijke focus vereist, achten de indieners van dit voorstel van decreet het noodzakelijk dat de organisaties dat als een kernopdracht beschouwen. Daarom moet de opdracht opgenomen zijn in de statuten van die organisaties;
- 3° op verschillende onderdelen van de vakantieketen inzetten. De organisaties kunnen niet louter een vakantie organiseren zonder aandacht te schenken aan alle andere aspecten van die vakantie, zoals het verblijf en de activiteiten ter plaatse, en mogelijk ook het dromen over de vakantie en het plannen van de vakantie, de mobiliteit of het ophalen van herinneringen;
- 4° hun vakantieaanbod openstellen voor iedereen die tot de doelgroep van dit voorstel van decreet en van de eigen organisatie behoort. Die doelgroep bestaat uit mensen met een vakantiedrempel die ze niet zelf kunnen overwinnen. De doelgroep kan omschreven worden op basis van specifieke drempels, maar bijvoorbeeld niet op basis van het lidmaatschap van een organisatie;
- 5° voor de werking eigen middelen uittrekken. Het staat de organisaties vrij om te bepalen hoe ze dat doen;
- 6° kunnen aantonen dat ze een goede financiële werking hebben en verstandig met financiële middelen kunnen omgaan;
- 7° een goede vrijwilligerswerking hebben. Aangezien sociaal-toeristische organisaties niet zelfbedruipend zijn, vormen vrijwilligers een onmisbare schakel in de werking. Voor de continuïteit is het belangrijk dat vrijwilligers hun inbreng hebben in het beleid van de organisaties;

8° hun zetel en secretariaat in het Nederlandse taalgebied of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad hebben.

Toerisme Vlaanderen erkent de organisaties als sociaal-toeristische organisatie voor onbepaalde duur. Een erkende organisatie wordt verondersteld aan de voorwaarden te blijven voldoen. Als blijkt dat een organisatie niet langer aan de voorwaarden voldoet, kan de erkenning geschorst of ingetrokken worden.

Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering tot het bepalen van de voorwaarden en de procedure voor de toekenning, weigering, intrekking of schorsing van de erkenning.

Artikel 10

In artikel 10 worden de subsidievoorwaarden voor erkende sociaal-toeristische organisaties opgelijst. Sociaal-toeristische organisaties hebben vaak een specifieke werking met een aanzienlijk aantal vrijwilligers. Zonder financiële ondersteuning is het voor die organisaties moeilijk om mee het recht op vakantie mogelijk te maken. Daarom somt dit artikel de zeven voorwaarden op waaraan die organisaties moeten voldoen om financiële steun te kunnen krijgen in de vorm van subsidies.

Om subsidies te krijgen moeten sociaal-toeristische organisaties:

- 1° een zekere maturiteit en ervaring op het vlak van sociaal toerisme hebben, alsook een werking die verder reikt dan het eigen lokale niveau. De werking van de organisaties moet het lokale niveau overstijgen om het bereik van het aanbod zo groot mogelijk te maken;
- 2° het aanbod bij zo veel mogelijk kandidaat-vakantiegangers bekendmaken. Voor mensen met een vakantiedrempel geldt dat ze vaak geloven dat vakantie niets voor hen is. Dat maakt het sensibiliseren van potentiële vakantiegangers absoluut noodzakelijk. Personen die een eerste keer op vakantie gaan, moeten met de nodige aandacht begeleid worden;
- 3° een zekere schaalgrootte hebben met betrekking tot bereik, duur, aantal vakanties en deelnemers. Er wordt verwacht dat de organisatie twee vakanties organiseert van telkens minstens vier overnachtingen voor in totaal minstens 150 vakantiegangers met een vakantiedrempel uit het Nederlandse taalgebied of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 4° aantonen dat ze werk maken van het recht op vakantie voor zo veel mogelijk mensen. Daarom wordt gevraagd dat ze op het einde van elke beleidsperiode van vier jaar, een kwart nieuwe deelnemers hebben ten opzichte van de vorige beleidsperiode. Op die manier is er een duidelijke in- en doorstroom, en krijgen voldoende mensen een kans op vakantie bij de sociaal-toeristische organisaties;
- 5° zorgen voor voldoende toeleiding en begeleiding om vakantiegangers de kans te geven competenties op te bouwen die hen op termijn in staat stellen om zelfstandig op vakantie te gaan;
- 6° zorgen voor voldoende vorming voor personeelsleden en vrijwilligers. Die vorming kan zeer divers zijn en gaan van de omgang met vakantiegangers met drempels of de uitbouw van de organisatie, tot het creëren van toeristische beleving. De erkenning houdt immers een zeker niveau van professionalisering in, wat ook tot uiting moet komen in het personeelsbeleid;
- 7° een beleidsplan indienen op basis waarvan ze aantonen op welke manier ze nu al aan de subsidievoorwaarden voldoen of in de beleidsperiode van vier jaar eraan zullen voldoen. Dat beleidsplan beschrijft wat de organisaties op het ogenblik van de opmaak van het beleidsplan doen, wat ze in de volgende beleidsperiode willen bereiken, alsook de wijze waarop ze dat willen realiseren.

Verder worden mogelijke aanvullende subsidies uitgetrokken voor organisaties die inzetten op vakantiegangers in armoede. Inzetten op vakantiedrempels vereist de gepaste ondersteuning. Niet elke persoon die een vakantiedrempel ervaart, heeft

daarom ook een financiële drempel. Als vakantiegangers zelf geen of zeer beperkte middelen hebben om op vakantie te gaan, nemen de kosten voor de organisatie van die vakanties toe. Daarom kunnen sociaal-toeristische organisaties die in hun beleidsplan aantonen dat ze personen in armoede als doelpubliek hebben en aangeven hoe ze daarmee omgaan, aanspraak maken op extra middelen.

Jaarlijks bezorgt de sociaal-toeristische organisatie aan Toerisme Vlaanderen een financieel en werkingsverslag op basis van het beleidsplan, vermeld in punt 7°. Administratieve vereenvoudiging staat daarbij voorop. De administratieve planlast voor de organisaties wordt zo beperkt mogelijk gehouden. Na een gunstige beoordeling van het jaarverslag kunnen de organisaties rekenen op een subsidiebedrag, tenzij de beoordeling van het jaarverslag aantoont dat ze niet aan de subsidievoorwaarden hebben voldaan.

Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering tot het nader bepalen van de voorwaarden en procedure voor de toekenning en uitkering van (aanvullende) subsidies aan die organisaties.

Artikel 11

Dit artikel lijst de voorwaarden op waaraan een bemiddelingskantoor moet voldoen om erkend te worden. Het ontsluiten van het aanbod is een belangrijke uitdaging voor het sociaal toerisme. Mensen met een vakantiedrempel lopen daar niet mee te koop of bevinden zich soms in een sociaal isolement. Naast de taken van promotie en toeleiding die zijn weggelegd voor Toerisme Vlaanderen en de sociaal-toeristische organisaties, is werken vanuit nabijheid de beste manier om mensen met een vakantiedrempel te bereiken. Heel wat instellingen, verenigingen en werkingen ondersteunen mensen in een maatschappelijk kwetsbare situatie of met een mogelijke vakantiedrempel. Voorbeelden zijn sociale organisaties of belangengroepen, lokale voorzieningen uit de gezondheidszorg, OCMW's, lokale dienstencentra, samenlevingsopbouw, organisaties en verenigingen van kansarmen, verenigingen uit de armoede- en diversiteitssector, en organisaties die werken met personen met een beperking. Nu al hebben enkele van die organisaties een 'Rap op Stap'-kantoor opgericht. Rap op Stap is een bemiddelingskantoor dat zich specifiek richt op vrijtijds- en vakantiewensen van mensen in armoede.

Die organisaties kunnen een aanvraag indienen om erkend te worden als bemiddelingskantoor voor sociaal toerisme. In dit artikel worden de tien voorwaarden opgesomd waaraan organisaties moeten voldoen om erkend te worden als bemiddelingskantoor.

Om voor de erkenning als bemiddelingskantoor in aanmerking te komen moeten organisaties:

- 1° zich conformeren aan de kwaliteitsstandaard van het charter en dat charter ondertekenen;
- 2° de taak van een bemiddelingskantoor vervullen, meer bepaald het informeren, sensibiliseren en toeleiden naar vakantie van mensen die een drempel ervaren aan de hand van de zeven B's van toegankelijk aanbod. Die B's werden ontwikkeld in het kader van toegankelijkheid van rechtshulp voor kansarmen, maar blijken op meer vlakken relevant te zijn. Zo zijn ze ook bruikbaar voor de toegankelijkheid van bemiddelingskantoren. Het gaat om bereikbaarheid (er zijn voldoende plekken die een direct contact mogelijk maken en die bereikbaar zijn), betaalbaarheid (er is een zo klein mogelijke financiële belasting voor de vakantieganger), beschikbaarheid (er zijn voldoende momenten waarop van het aanbod gebruik kan worden gemaakt), begrijpbaarheid (de medewerkers communiceren helder en de communicatiedragers zijn duidelijk en gemakkelijk te begrijpen), bruikbaarheid (het aanbod sluit aan bij de vraag), bekendheid (er wordt voldoende over het aanbod gecommuniceerd met de potentiële

- gebruiker zodat die op de hoogte is) en betrouwbaarheid (de gebruiker voelt zich comfortabel bij het aanbod en de manier van werken);
- 3° erop toezien dat wie recht heeft op doelgroepenkorting, deze korting krijgt, maar evenzeer dat niemand onterecht gebruikmaakt van het aanbod;
 - 4° het vrijetijdsaanbod ontsluiten voor mensen met een drempel. Om voldoende aantrekkingskracht te creëren ontsluit het bemiddelingskantoor naast het vakantieaanbod ook het (boven)lokale vrijetijdsaanbod. Dat gebeurt op een manier die ervoor zorgt dat het aanbod voor iedereen vrij toegankelijk is en niet beperkt wordt tot leden of begunstigen van de oprichtende organisatie van het bemiddelingskantoor;
 - 5° werken aan het verlagen van de vakantiedrempels door het ontsluiten van het aanbod, het bemiddelen, maar ook het begeleiden van mensen naar de juiste keuzes;
 - 6° medewerkers hebben die voldoende ervaren zijn in het omgaan met mensen met een bepaalde vakantiedrempel. Om die kennis op te bouwen kunnen de medewerkers een beroep doen op vormingen en netwerkmomenten, georganiseerd door Toerisme Vlaanderen of andere actoren;
 - 7° de beschikbaarheid van het aanbod garanderen door wekelijks minstens één moment te organiseren waarop geïnteresseerde gebruikers in contact kunnen komen met de medewerkers van het bemiddelingskantoor;
 - 8° zich in de lokale context inbedden door regelmatig in contact te staan en informatie uit te wisselen met andere ondersteuners van mensen met een vakantiedrempel, lokale aanbieders van vrije tijd en andere spelers in de vakantieketen;
 - 9° zorgen voor een goed financieel beheer om de werking en beschikbaarheid te kunnen garanderen;
 - 10° hun zetel en secretariaat in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad hebben.

Artikel 12

Artikel 12 voorziet in de mogelijkheid om projectoproepen te lanceren. Die projectoproepen dragen bij tot de realisatie van de doelstellingen van dit decreet. Ze zijn alleen toegankelijk voor de actoren die het charter 'Iedereen verdient vakantie' hebben ondertekend. De Vlaamse Regering kan bepalen hoe die projectsubsidies ingezet worden. Via de projectoproepen kunnen tijdelijke projecten een kans krijgen, kan er ingezet worden op opportuniteiten en kan het beleid specifieke impulsen geven.

Ook sociaal-toeristische organisaties die al subsidies ontvangen op basis van artikel 10, kunnen aanspraak maken op projectsubsidies, op voorwaarde dat die projecten niet opgenomen zijn in hun beleidsnota en dus niet behoren tot de reguliere werking van de organisatie.

Artikel 13

Dit artikel voorziet in een beroepsmogelijkheid tegen de weigering, intrekking of schorsing van de erkenning als sociaal-toeristische organisatie, vermeld in artikel 9 van dit decreet, of van de erkenning als bemiddelingskantoor, vermeld in artikel 12 van dit decreet, alsook tegen de niet-toekenning van een subsidie als sociaal-toeristische organisatie als vermeld in artikel 10 of tegen de niet-toekenning van een projectsubsidie als vermeld in artikel 12. Om de onafhankelijkheid te waarborgen wordt de beslissing in beroep genomen door de minister, bevoegd voor het toerisme, die zich voor de behandeling van het beroep door een andere entiteit dan Toerisme Vlaanderen kan laten bijstaan.

Artikelen 14 tot en met 16

Artikelen 14 tot en met 16 bevatten de noodzakelijke bepalingen die de afdwingbaarheid en de handhaving van dit voorstel van decreet regelen.

In artikel 14 wordt bepaald wie gemachtigd is om ter plaatse het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek te verrichten in het kader van dit decreet. De aangewezen personen kunnen ook – zonder zich te verplaatsen – schriftelijk inlichtingen en documenten opvragen om na te gaan of de bepalingen van dit voorstel van decreet worden nageleefd.

In artikel 15 wordt bepaald wie in aanmerking komt voor een administratieve sanctie. Een administratieve geldboete kan worden opgelegd aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon die wederrechtelijk gebruikmaakt van het kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie' of wederrechtelijk de indruk geeft dat de organisatie op grond van dit voorstel van decreet erkend is als sociaal-toeristische organisatie of als bemiddelingskantoor. Dit artikel definieert daarnaast de boven- en ondergrens van het bedrag van de administratieve geldboetes. Het bedrag van de administratieve geldboete moet steeds in verhouding staan tot de ernst van de gepleegde inbreuken.

In artikel 16 wordt bepaald wie gemachtigd is om het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek te verrichten als een natuurlijke persoon of rechtspersoon wederrechtelijk gebruikmaakt van het kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie' of wederrechtelijk de indruk geeft houder te zijn van een erkenning als sociaal-toeristische organisatie of als bemiddelingskantoor. Overtredingen van dit voorstel van decreet worden opgenomen in een proces-verbaal. Dat proces-verbaal is een getuigenis, in geschreven vorm, van feiten die persoonlijk en op zintuiglijke wijze werden vastgesteld door de bevoegde personen. Door het opstellen van dat proces-verbaal geeft de verbalisant te kennen dat de vastgestelde inbreuk kan worden bestraft.

Artikel 17

Artikel 17 bepaalt dat het decreet van 18 juli 2003 betreffende verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen, wordt opgeheven, met uitzondering van de bepalingen over de jeugdverblijfcentra. Op die manier blijven de jeugdverblijfcentra erkend en kunnen ze aanspraak maken op de middelen, vermeld in het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme. Het blijft ook mogelijk voor nieuwe jeugdverblijfcentra om een dergelijke erkenning aan te vragen.

Op dit moment evalueert de minister, bevoegd voor de jeugd, het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme. De mogelijke bijsturing van dat decreet wordt vermoedelijk opgestart in 2021. Zowel het decreet van 2003 als het decreet van 2012 hebben een aanzienlijke impact op het jeugdtoerisme. Het is wenselijk om de bepalingen in het bestaande decreet van 18 juli 2003 die betrekking hebben op jeugdtoerisme, pas te herzien bij de inwerkingtreding van het aangepaste decreet van 6 juli 2012.

Artikel 18

Artikel 18 regelt de overgangsmaatregelen voor de begunstigden van de subsidies die worden uitgekeerd met toepassing van het decreet van 18 juli 2013 betreffende verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen. De voorwaarden in het decreet blijven gelden zoals is bepaald.

Artikel 19

In artikel 17 is al opgenomen dat de bepalingen die betrekking hebben op jeugdverblijven, blijven gelden. Door artikel 17 blijft het mogelijk om artikel 12 van het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme aan te passen. Artikel 12 zorgt ervoor dat erkende hostels aanspraak kunnen maken op middelen, vermeld in het desbetreffende decreet. Daarbij moet rekening gehouden worden met het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies. Dat decreet bepaalt het nieuwe toepassingsgebied van de hostels en de erkenningsmogelijkheden. Artikel 19 van het Logiesdecreet bepaalt dat, zolang de overgangsmaatregel loopt, de hostels die erkend werden onder het decreet van 13 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen', hun erkenning behouden. Vanaf 1 april 2020 moet elk hostel evenwel voldoen aan de voorwaarden van het Logiesdecreet.

Het Logiesdecreet is echter niet meer van toepassing op hostels die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad liggen. Door de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming is toerisme immers een gewestbevoegdheid geworden. De hostels in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kunnen met toepassing van artikel 12 van het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme wel nog steeds aanspraak maken op middelen als ze voldoen aan de andere voorwaarden, vermeld in punt 2° tot en met 6° van hetzelfde artikel.

Artikel 20

Artikel 20 bepaalt dat het decreet wordt aangehaald als: het decreet iedereen verdient vakantie.

Artikel 21

Artikel 21 machtigt de Vlaamse Regering om de datum van de inwerkingtreding van dit voorstel van decreet te bepalen.

Cathy COUDYSER
Vera JANS
Marnic DE MEULEMEESTER
Tine VAN DER VLOET
Johan VERSTREKEN
Miranda VAN EETVELDE

VOORSTEL VAN DECREET

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:

- 1° vakantie: een verblijf met minstens één overnachting buitenshuis, gecombineerd met toeristische activiteiten die zorgen voor ontspanning en plezier;
- 2° recht op vakantie: het recht, vermeld in artikel 24 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 10 december 1948, aanwijzing 158, die stelt: "eenieder heeft recht op rust en op eigen vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd, en op periodieke vakanties met behoud van loon";
- 3° vakantieketen: het geheel aan stappen die een vakantieganger zet om op vakantie te gaan;
- 4° vakantiedrempel: elke drempel of belemmering in de vakantieketen die een individuele vakantieganger of een groep vakantiegangers ervaart om op vakantie te gaan en die de vakantieganger niet zelf kan overwinnen. Die drempels kunnen financieel, fysiek, mentaal of praktisch van aard zijn;
- 5° maatschappelijk verantwoord ondernemen: het continue verbeterproces waarbij een onderneming in overleg met haar belanghebbenden vrijwillig en op systematische wijze overwegingen van zowel economische en sociale aard als op het vlak van milieu in de algehele bedrijfsvoering integreert;
- 6° sociaal toerisme: de vorm van toerisme en/of recreatie waarbij op een eerlijke en duurzame manier gewerkt wordt aan het wegwerken van alle vakantie-drempels in de hele vakantieketen die een individu of groep niet op eigen kracht kan overwinnen;
- 7° netwerkpartner: elke organisatie die het charter 'iedereen verdient vakantie' ondertekent en aldus bijdraagt aan de realisatie van de doelstellingen van het decreet;
- 8° stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie': een adviesorgaan met ten hoogste vijftien leden, samengesteld uit vertegenwoordigers aangesteld door Toerisme Vlaanderen en vertegenwoordigers uit de sector van sociaal toerisme die representatief zijn voor het aanbod, de bemiddeling en de gebruikers;
- 9° sociaal-toeristische organisatie: een organisatie die een actieve bijdrage levert aan het recht op vakantie en die zich tot doel stelt vakantie aan te bieden voor individuele vakantiegangers of groepen vakantiegangers die de vakantie-drempels niet zelf kunnen overwinnen;
- 10° beleidsplan: een vierjaarlijks document waarin een sociaal-toeristische organisatie haar toekomstig beleid duidelijk maakt. Een beleidsplan omvat een missie en visie van de organisatie, alsook de strategische en operationele doelstellingen. In dat plan omschrijft de organisatie de volledige werking en toont ze aan in welke mate haar beleid gericht is op toeristisch maatschappelijk verantwoord ondernemen;
- 11° bemiddelingskantoor: een organisatie die een uitgebreid, laagdrempelig recreatie- en vrijetijdsaanbod aanbiedt. Een bemiddelingskantoor streeft naar het wegwerken van materiële en immateriële drempels die individuen of groepen verhinderen om op daguitstap of op vakantie te gaan;
- 12° Toerisme Vlaanderen: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij het decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Toerisme Vlaanderen'.

Art. 3. Toerisme Vlaanderen kent de financiële ondersteuning en de subsidies, vermeld in dit decreet, toe binnen de grenzen van de begrotingskredieten.

Art. 4. De benaming of het kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie', alsook de term 'sociaal-toeristisch' of een soortgelijke benaming mag alleen wordt gebruikt door een natuurlijke persoon of rechtspersoon die beschikt over een erkenning die met toepassing van dit decreet is toegekend of die het charter 'Iedereen verdient vakantie', vermeld in artikel 6, heeft ondertekend.

Hoofdstuk II. Doelstellingen

Art. 5. Dit decreet heeft tot doel het recht op vakantie te bevorderen door:

- 1° sociaal-toeristische organisaties financieel te ondersteunen;
- 2° toeleiding naar de netwerkpartners te bevorderen;
- 3° kennisuitwisseling en professionalisering te faciliteren;
- 4° maatschappelijk verantwoord ondernemen in toerisme te stimuleren;
- 5° sociaal-toeristisch engagement via een kwaliteitslabel in de kijker te zetten;
- 6° het netwerk en de samenwerking met private en publieke actoren te versterken.

Hoofdstuk III. Charter 'Iedereen verdient vakantie'

Art. 6. Elke private of publieke actor die actief meewerkt aan de doelstellingen, vermeld in artikel 5, kan het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekenen. Het ondertekenen van het charter 'Iedereen verdient vakantie' bevestigt het engagement van de netwerkpartner om vakantiedrempels weg te werken en toont het maatschappelijk verantwoord ondernemen van de betrokken netwerkpartners aan.

Om de kwaliteitsvolle werking van het netwerk en het charter te coördineren, te voeden, te bewaken en te evalueren stelt de Vlaamse Regering een stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie' aan.

Toerisme Vlaanderen en de stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie' bepalen in onderling overleg en in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet, de voorwaarden en de inhoud van het charter. Het charter 'Iedereen verdient vakantie' wordt ter kennisgeving aan de Vlaamse Regering bezorgd.

Toerisme Vlaanderen is belast met het bewaken van de naleving van de voorwaarden en de inhoud van het charter door de netwerkpartners die het charter hebben ondertekend.

Art. 7. Elke ondertekenaar van het charter kan gebruikmaken van het kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie'. Dat kwaliteitslabel geeft het engagement aan van de partner voor sociaal toerisme en de betrokkenheid bij het netwerk 'Iedereen verdient vakantie'.

Toerisme Vlaanderen bepaalt het model en de gebruiksvoorwaarden van het kwaliteitslabel.

Art. 8. Toerisme Vlaanderen begeleidt de netwerkpartners die het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekenen door ondersteuning op het vlak van kennisopbouw en -uitwisseling, en professionalisering en versterkt de netwerkpartners in hun sociaal-toeristisch engagement.

Hoofdstuk IV. Erkenning en ondersteuning van sociaal-toeristische organisaties

Art. 9. Een private rechtspersoon die de doelstellingen van artikel 5 nastreeft, kan als sociaal-toeristische organisatie erkend worden als hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° ze hebben het charter, vermeld in artikel 6, ondertekend;
- 2° het organiseren van vakanties voor personen met een vakantiedrempel is de kerntaak van de organisatie;

- 3° ze zijn actief in verschillende onderdelen van de vakantieketen;
- 4° ze hebben een open aanbod;
- 5° ze verzamelen extra privémiddelen om de vakanties mogelijk te maken;
- 6° ze zorgen voor een goed financieel beheer;
- 7° ze hebben een vrijwilligerswerking;
- 8° ze hebben hun maatschappelijke zetel en een secretariaat in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Toerisme Vlaanderen erkent de sociaal-toeristische organisaties voor onbepaalde duur, zolang de organisatie blijft voldoen aan de erkenningsvoorwaarden, vermeld in artikel 9, 1° tot en met 8°.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en de procedure voor de toekenning, weigering, intrekking of schorsing van de erkenning nader bepalen.

Art. 10. Sociaal-toeristische organisaties die erkend zijn volgens de voorwaarden, vermeld in artikel 9, kunnen worden gesubsidieerd als ze over een privaatrechtelijk statuut beschikken en minstens de volgende opdrachten uitvoeren:

- 1° ze beschikken over een bovenlokale werking waarbij ze al minstens twee jaar na elkaar vakanties voor personen met een vakantiedrempel organiseren;
- 2° ze informeren en sensibiliseren mensen met een vakantiedrempel die ze zelf niet kunnen overwinnen, en leiden hen toe naar vakantie;
- 3° ze organiseren jaarlijks minstens twee vakanties van elk minimaal vier overnachtingen voor in totaal minstens 150 verschillende deelnemers met een vakantiedrempel uit het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 4° ze bereiken een vierde nieuwe deelnemers op het einde van een beleidsperiode van vier jaar;
- 5° ze werken aan de opbouw van competenties van de vakantiegangers om zelfstandig reizen op termijn mogelijk te maken;
- 6° ze organiseren vorming voor de medewerkers en vrijwilligers;
- 7° ze dienen een vierjaarlijks beleidsplan in dat informatie bevat over de wijze waarop de sociaal-toeristische organisatie de opdrachten, vermeld in 1° tot en met 6°, zal realiseren.

Sociaal-toeristische organisaties die specifiek inspelen op de vakantiedrempel armoede, kunnen aanspraak maken op aanvullende subsidies.

De subsidie, die de vorm heeft van een enveloppefinanciering, wordt toegekend voor een beleidsperiode van vier jaar.

Jaarlijks bezorgt de sociaal-toeristische organisatie aan Toerisme Vlaanderen een financieel en werkingsverslag over de uitvoering van het beleidsplan gedurende het voorbije werkingsjaar. De minister, bevoegd voor het toerisme, bepaalt de nadere voorwaarden voor de procedure en de inhoud van het financieel en werkingsverslag.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure van toekenning en uitkering van de subsidies voor sociaal-toeristische organisaties, vermeld in de eerste en tweede alinea.

Hoofdstuk V. Erkenning van bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme

Art. 11. Organisaties die zich specifiek toeleggen op de rol van bemiddelingskantoor voor sociaal toerisme en daarvoor een erkenning willen aanvragen, moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ze ondertekenen het charter, vermeld in artikel 6;
- 2° ze informeren en sensibiliseren mensen die een drempel ervaren en leiden hen toe naar vakantie. Ze hanteren daarbij de zeven B's van toegankelijk aanbod: bereikbaarheid, betaalbaarheid, beschikbaarheid, begrijpbaarheid, bruikbaarheid, bekendheid en betrouwbaarheid;
- 3° ze zien erop toe dat de korting die de toeristische aanbieder geeft, terecht komt bij wie er recht op heeft;
- 4° ze zorgen voor vrijetijdsbemiddeling;
- 5° ze werken aan de verlaging van drempels voor participatie aan toerisme;
- 6° ze nemen deel aan vormings- en netwerkmomenten;
- 7° ze organiseren minstens één wekelijks consultatiemoment waarop geïnteresseerde gebruikers in contact kunnen komen met de medewerkers van het bemiddelingskantoor;
- 8° ze versterken een vlotte informatiedoorstroming met diverse netwerkpartners;
- 9° ze zorgen voor een goed financieel beheer;
- 10° ze hebben een maatschappelijke zetel en een secretariaat in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure voor de toekenning, weigering, intrekking of schorsing van de erkenning van de bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme.

Hoofdstuk VI. Projectsubsidies 'Iedereen verdient vakantie'

Art. 12. De Vlaamse Regering kan jaarlijks een of meer projectoproepen lanceren en subsidies voor projecten rond sociaal toerisme verlenen. Alleen actoren die het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekend hebben, kunnen daarvoor een aanvraag indienen, voor zover ze onder de voorwaarden van de projectoproep vallen.

Voor organisaties die krachtens artikel 10 al een subsidie als sociaal-toeristische organisatie ontvangen, komen alleen projecten voor subsidiëring in aanmerking die inspelen op ontwikkelingen of opportuniteiten die niet konden worden voorzien bij het opstellen van de beleidsnota en die niet tot de reguliere werking van de vereniging behoren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure voor de toekenning en de uitkering van die projectsubsidies.

Hoofdstuk VII. Beroepsprocedure

Art. 13. Tegen de beslissing tot weigering, schorsing of intrekking van de erkenning, vermeld in artikel 9 en 11, en tegen de subsidiebeslissing, vermeld in artikel 10 en 12, kan beroep worden aangetekend. Dat beroep moet met een aangezekende brief bij de minister, bevoegd voor het toerisme, worden ingediend binnen een termijn van dertig kalenderdagen na de betekening van die beslissing.

De minister doet uitspraak binnen een termijn van negentig dagen na de ontvangst van het beroep.

Hoofdstuk VIII. Toezicht, controle en sancties

Art. 14. De erkende organisaties en bemiddelingskantoren zijn ertoe gehouden om op eenvoudig verzoek alle nodige informatie te verstrekken aan Toerisme Vlaanderen. De aanvrager van de erkenning stemt ermee in dat Toerisme Vlaanderen de bevoegde ambtenaren ter plaatse het nuttige of nodige onderzoek laat verrichten.

Art. 15. Natuurlijke personen of rechtspersonen die zich er wederrechtelijk op beroepen houder te zijn van een erkenning als sociaal-toeristische organisatie of als bemiddelingskantoor, of die het kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie', vermeld in artikel 7, onrechtmatig gebruiken, worden bestraft met een geldboete van 250 tot 25.000 euro.

Art. 16. Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de agenten van de federale en de lokale politie wijst de Vlaamse Regering de ambtenaren aan die worden gemachtigd om de natuurlijke personen of rechtspersonen op te sporen die zich er wederrechtelijk op beroepen houder te zijn van een erkenning als sociaal-toeristische organisatie of bemiddelingskantoor, of die het kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie', vermeld in artikel 7, onrechtmatig gebruiken. Die ambtenaren stellen overtredingen vast door middel van een proces-verbaal.

Hoofdstuk IX. Slotbepalingen

Art. 17. Het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen" wordt opgeheven, met uitzondering van artikel 1 tot en met 8, artikel 13 tot en met 16, en artikel 18, die van toepassing blijven op de verblijven die bij de inwerkingtreding van dit decreet beschikken over een erkenning als sociaal-toeristisch verblijf, categorie jeugdverblijfcentrum, en op de verblijven die na de inwerkingtreding van dit decreet als sociaal-toeristisch verblijf erkend worden.

Art. 18. Voor organisaties die een subsidie of toelage hebben ontvangen in het kader van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen, blijven de voorwaarden die bij dat decreet werden opgelegd, onverkort van toepassing.

Art. 19. Artikel 12 van het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 12. Om als jeugdverblijfcentrum of hostel gesubsidieerd te worden en te blijven moet elk centrum:

- 1° ofwel in het kader van het decreet Toerisme voor Allen erkend zijn als jeugdverblijfcentrum, ofwel in het kader van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies als hostel erkend zijn of als hostel gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Centra die met toepassing van het decreet Toerisme voor Allen op 1 april 2017 erkend waren als hostel, worden tot 1 april 2020 als erkende hostels beschouwd op basis van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies;
- 2° beschikken over een minimale erkende overnachtingscapaciteit voor ten minste veertig personen;
- 3° jaarlijks minstens 70% overnachtingen jeugd realiseren als het om een jeugdverblijfcentrum gaat, of jaarlijks 50% overnachtingen jeugd realiseren als het om een hostel gaat;

- 4° voor jeugdverenigingen een substantieel lagere prijscategorie vastleggen;
- 5° voor jeugdverenigingen in een voorrangsbboekingsperiode voor elke vakantieperiode voorzien van ten minste zes maanden;
- 6° toegankelijk zijn gedurende minstens vijftig dagen in de maanden juli en augustus, en per jaar ten minste duizend overnachtingen voor jeugd realiseren.”.

Art. 20. Dit decreet wordt aangehaald als: het decreet iedereen verdient vakantie.

Art. 21. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van het decreet.

Cathy COUDYSER
Vera JANS
Marnic DE MEULEMEESTER
Tine VAN DER VLOET
Johan VERSTREKEN
Miranda VAN EETVELDE